

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kong Knud den Helliges Levnet (af Knytlinge-Sage)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 273. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_7-txt-shoot-idm1682/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

seelt paa Dagen da Kong Knud og Grev Esbern
Hitters ad, og dette tidtog sig i den syenske Bye
som de Danke kaldte Dviuske ¹⁾ hvor Kongen ogsaa
blev til Herberge den følgende Nat.

Grev Esbern blev nu ved at ride til han naaede
Bonde: Hæren som nu aldeles var kommet over
Midelfartund og havde udfibet sig, og efter Læres
sig Velkomst spurgde man ham hvad Strife og Fors
sætter Kongen havde: Greven sagde, at ringang
vidste han rigtig nok ikke ret enten han var kiobt
eller solgt, men fortalte dem saa hvad han havde
hoert og seet, hvor Kongen tog Afsted med ham og
hvor han var til Herberge om Natten, og lagde til:
der maae vi gærde ham, og det uophoebelig, thi nu
er Dieblisset, nu kan vi faae vor Krig frem om
ellers vi har Lykken med os. Ved den Fortælling
bleve Bonderne som de vare gale, nu vilde de fare

¹⁾ Det er heel mærkeligt, hvad her fortælles, at de Danke
kaldte den Bye Dviuske som Islanderne kaldte
Dvinske, thi det vidner om en ikke saaliden Fors
siel paa Tungsmaalst i meget gamle Dage; og det
traffer særdeles vel at Winthius, der ellers afvoien
saameget fra Knyttlinge, det stemmer, og kalder Wena
Di hino Wi, ventelig: Odens Helligdom, da beris
mod det islandiske Ord siger Dvins De.

lige paa Kongen, og skæddes ikke for de stode for
Kafvaat tæt ved Dviuske Kiofstaad, hvor Kongen,
som sagt, var til Herberge, og der til Naen kom de
om Morgenen tidlig ved Soels Dgang. Her lod
Grev Esbern gjøre Heidt og samle Hæren til et
Standhing, hvor der skulde gøres endelig Afslut.
Grev Esbern stod da op at tale og sagde, jeg drag,
som vitteligt er, til Kong Knud for at udpeide
hans Styrke og Anslag, og jeg maa berette, at da
jeg talde med Kongen, kunde jeg af hans Ord for
saa, at saavidt det stod til ham, vilde han ingen
Mand lade see Ret, han saant da ogsaa at denne
Opstand imod ham var en utilgivelig Forberbelse,
som han, saasnart han saae Vægtighed, vilde straffe
paa det Haardeste, ja, kort sagt, han har aldrig
været værre i sin Mund imod Folket end netop nu,
og mener ordentlig at nu har han ret Aarsag dertil.
Paa den anden Side berimed kan jeg forsikke, at
efter Alt hvad jeg kunde skianne paa Kongen er han
sin Død vis, han var saaledes ganske raadvid, som
da ellers aldrig pleier at være Tilfældet med ham,
saa klog som han er, Folk havde han heller ingen
synderlig, rigtig nok kunde man godt mærke paa hans
Lale at han meende, han alene var Mand for det
Hele, men det kunde dog vel være mueligt, at stak
ket Lands er snart sprunget, saa han faaer at for



nemme om han, som ingen Andre vilde ændse, ogsaa
 viefelig kan være sig selv Nok. Kort sagt, Stant
 faae den der vil nøle med at gaae Kongen paa Livet,
 thi det er en sand Nodvendigheds Gierning den
 samme, jeg og mine Svende skal være de første, og
 den kalder jeg en Kælling, som et bange for at være
 med at slaae Kong Knud ihjel, thi jeg gad nok vist,
 hoormange der er af de nærværende Høvdinge, som
 han ikke har gjort stor Fortræd, enten slaet deres
 Slægt og Benner ihjel, eller flitt dem ved deres
 Formue eller gjort dem anden Spot og Elade, og
 kan I glemme det, da hjælper ingen Dymuntring,
 men saameget er vist at ingen Mand i Landet er
 sikker paa Liv og Gods, saalænge Kong Knud seer
 Solen, og sandt I ham haard da I havde fortør-
 net ham meget mindre, saa giver jeg eder at be-
 tænke, hvad I nu har at vente ifald han slipper, og
 troe I mig! faaar han Svøben endnu engang i
 Danmark, da vil han kiere saaledes i Riug med
 dem der har gjort Opstand at de skal sige, de vare
 der. Den Kæg har vel imidlertid ingen Lyft til at
 prøve, vi vil have os en Høvding der er handelig,
 og ikke saaledes som denne Konge vil see os over
 Hovedet, og træde os paa Nakken.

(20 *)

